

de eerste van een serie kennismakingsbezoeken aan de verschillende provincies. Nadat burgemeesteren 'van terzijde geïnformeerd' waren, zoals zij diskreet in de vroedschap mededeelden, dat de prins een ontvangst in Rotterdam op prijs zou stellen, werden de nodige voorbereidingen getroffen, 'opdat de receptie van den Prins zowel overeenkomt met de hoogachting en veneratie die men hem schuldig is, alsook met de honneur en digniteit van de stad' ¹⁴). Het bezoek, dat ook de Admiraliteit zou gelden, werd vastgesteld op 20 mei 1766. Men kan de magistraat niet verwijten dat hij in het nemen van maatregelen tekort schoot. Behalve een aankondiging namens de heren van de Wet, die de burgers inscherpte op de bewuste dag de goede orde te bewaren, werd een zes pagina's tellende 'Ordre en Reglement tot de Receptie van Z.D.H.' gepubliceerd, waarin mededeling gedaan werd van het verloop van de ontvangst. Aan dit programma werd nauwkeurig de hand gehouden.

De vlaggen waren gehesen, het kanon werd gelost en de burgerij stond onder de wapenen, toen de prins, de hertog van Brunswijk en een gevolg van acht personen tegen de middag vanuit Delft arriveerden bij de Oostpoort, waar één burgemeester, twee schepenen en de sekretaris Bisdom ter verwelkoming aanwezig waren. Zij begeleidden het gezelschap naar het Prinsenhof, waar de Admiraliteit als gastheer optrad. Daar kwamen achtereenvolgens ter audiëntie: Gecommitteerde Raden der Admiraliteit, de heren van de Wet, namens wie sekretaris A. de Back het woord voerde, de kolleges van burgemeesteren en vroedschappen, uit wier naam pensionaris Meerman 'een zeer sierlijk en ter materie dienend compliment' aflegde; daarna volgden de krijgsraad van de burgerij en de kerkeraden van de Nederduitse, Waalse, Engelse, Lutherse, Remonstrantse en Doopsgezinde gemeenten. Voor de grote kerkeraad van de Nederduitse Gereformeerde Kerk voerde ds. Petrus Hofstede het woord.

Er is reden even stil te staan bij deze opmerkelijke figuur in het Rotterdamse kerkelijke leven, die volgens de latere auteur J. Hartog één van de belangrijkste leden was van het door hem zo verafschuwde genus der 'Oranjepredikanten', één van die gevaarlijke mensen 'welke godsdienst en staatkunde dooreenmengen, en de laatste behandelen op de meest ongeschikte plaats ter wereld, n.l. op den kansel' ¹⁵). Overigens had Hofstede ook in zijn eigen tijd